

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 14.1.2014
COM(2014) 1 final

2014/0005 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1236/2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Svet Evropske unije je junija 2005 sprejel Uredbo (ES) št. 1236/2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje. Uredba je začela veljati 30. julija 2006.

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je postala pravno zavezujoča z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe decembra 2009, se uporablja za institucije, organe, urade in agencije Unije ter za države članice pri izvajanju prava Unije.

Evropska komisija je spremenila prilogi II in III k tej uredbi z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1352/2011, ki je začela veljati 21. decembra 2011, zlasti z namenom vzpostavitve nadzora nad izvozom nekaterih zdravil za preprečevanje uporabe takšnih zdravil za izvršitev smrtne kazni (usmrnitev z vbrizganjem smrtonosnega odmerka). Tej spremembi so bile priložene smernice za uporabo členov 5 in 6 Uredbe (ES) št. 1236/2005, kot je določeno v delovnem dokumentu služb Komisije SEC(2011)1624 z dne 20. decembra 2011.

Komisija je tudi začela postopek revizije Uredbe (ES) št. 1236/2005 v celoti, s čimer se je odzvala zlasti na resolucijo Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2010¹. Spomladi 2012 je Komisija objavila javni razpis z namenom ustanovitve skupine strokovnjakov, ki bi Komisiji pomagala pri tej reviziji. V obdobju od julija 2012 do julija 2013 se je skupina strokovnjakov v Bruslju šestkrat sestala z ustreznimi službami Komisije.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

Po objavi Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1352/2011 je več evropskih proizvajalcev zdravil v EU izrazilo nasprotovanje uporabi svojih zdravil za izvršitev smrtne kazni. Evropski proizvajalci enega zdravila, za katero ne velja nadzor nad izvozom, vendar bi ga bilo mogoče uporabiti za usmrnitev z vbrizganjem smrtonosnega odmerka v Združenih državah Amerike, so obvestili Evropsko komisijo o ukrepih, ki so jih sprejeli za zagotavljanje, da bodo njihovi distributerji v tretjih državah preprečili dobavo tega zdravila za izvrševanje smrtne kazni. Proizvajalci izvozniki in pristojni organi navajajo, da je trenutni sistem nadzora nad izvozom zdravil, ki predstavljajo veliko izvoznih transakcij na leto, po nepotrebnem zapleten.

Skupina strokovnjakov je v postopku revizije zagotovila pomembne informacije, zlasti v zvezi s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice in glede blaga, ki se prodaja kot primerno za organe pregona in bi ga bilo mogoče uporabiti za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje. Strokovnjaki so podprli dodatne ukrepe za preprečevanje kršitev človekovih pravic, vendar so tudi ugotovili, da trgovinskih omejitev ni mogoče ocenjevati le na podlagi prepovedi uporabe opreme za namene organov pregona.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1 Nadzor nad izvozom, namenjen preprečevanju izvrševanja smrtne kazni

Priloga III od 21. decembra 2011 vključuje oddelek z naslovom „Proizvodi, ki bi se lahko uporabili za usmrnitev oseb z vbrizganjem smrtonosnega odmerka“. Za preprečevanje uporabe takšnih proizvodov za izvršitev smrtne kazni v tretjih državah bi bilo treba uporabiti s tem povezan nadzor nad izvozom. Trenutno besedilo Uredbe (ES) št. 1236/2005 določa

---

¹ Resolucija P7_TA(2010)0236, UL C 236 E, 12.8.2011, str. 107.

vzpostavitev sistema nadzora nad izvozom, katerega namen je preprečiti, da bi se blago, izvoženo iz EU, uporabljalo za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje. V Uredbo bi bilo treba vstaviti posebno poglavje v zvezi z nadzorom nad izvozom, ki ga je treba uporabljati za namen preprečevanja, da bi se nadzorovano blago uporabilo za izvršitev smrtne kazni, in poseben seznam nadzorovanega blaga (v nadaljnjem besedilu: Priloga IIIa) ter tako zagotoviti jasnost glede namena in načinov izvajanja tega nadzora.

Mučenje in druge oblike okrutnega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja ali kaznovanja so običajno nezakoniti in se v veliko primerih ne pojavljajo na ravni celotne države, zlasti zato, ker mednarodni instrumenti brez izjeme prepovedujejo mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje. Nasprotno pa izvršitev smrtne kazni običajno omogoča zakonodaja, če je država ni odpravila. Zato je primerno, da se obravnava vprašanje, ali se lahko katera koli država izvzame iz nadzora, namenjenega preprečevanju izvrševanja smrtne kazni.

Evropska konvencija o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (v nadaljnjem besedilu: Evropska konvencija o človekovih pravicah) je bila leta 1983 dopolnjena s Protokolom št. 6, ki prepoveduje smrtno kazen. Ta protokol je državam omogočil določitev zakonskega predpisa za smrtno kazen za dejanja, storjena med vojno ali ob neposredni vojni nevarnosti. Leta 2003 je bila s Protokolom št. 13 prepovedana smrtna kazen v vseh okoliščinah. Ta protokola so ratificirale države članice EU in tudi več drugih držav, ki so članice Sveta Evrope. Albanija, Andora, Bosna in Hercegovina, Gruzija, Islandija, Lihtenštajn, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Moldavija, Črna gora, Norveška, San Marino, Srbija, Švica, Turčija in Ukrajina so ju ratificirali in odpravili smrtno kazen v vseh okoliščinah. Armenija in Azerbajdžan sta ratificirala samo Protokol št. 6.

Generalna skupščina Združenih narodov je leta 1989 sprejela in razglasila Drugi fakultativni protokol k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, katerega cilj je odprava smrtne kazni. Države članice tega protokola se zavežejo k odpravi smrtne kazni, vendar jim 2. člen ob ratifikaciji ali pristopu omogoča pridržek, ki določa uporabo smrtne kazni po obsodbi za najhujše zločine vojne narave, storjene v vojni. Poleg držav članic EU in več drugih evropskih držav so postale članice tega protokola brez pridržka tudi Argentina, Avstralija, Benin, Bolivija, Kanada, Zelenortske otoki, Kolumbija, Kostarika, Džibuti, Ekvador, Gvineja Bissau, Honduras, Kirgizistan, Liberija, Madagaskar, Mehika, Mongolija, Mozambik, Namibija, Nepal, Nova Zelandija, Nikaragva, Panama, Paragvaj, Filipini, Ruanda, São Tomé in Príncipe, Sejšeli, Južna Afrika, Vzhodni Timor, Turkmenistan, Urugvaj, Uzbekistan in Venezuela. Pridružili so se tudi Azerbajdžan, Brazilija in Čile, vendar so dali pridržek v skladu z 2. členom.

Glede na te trdne mednarodne zaveze v skladu s Protokolom št. 13 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah ali Drugim fakultativnim protokolom k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah brez pridržka v skladu z 2. členom izvozi v države, ki so članice enega od njiju, ne potrebujejo posebnih dovoljenj z namenom preprečevanja, da bi se ustrezno blago uporabilo za izvršitev smrtne kazni, in za te izvoze se lahko uporablja splošno izvozno dovoljenje. Za takšno dovoljenje bi morali veljati ustrezni pogoji, da se blago ne bi preusmerilo v državo, ki ni odpravila smrtne kazni, brez predhodnega pregleda pristojnih organov. Splošno dovoljenje bi moralo zato veljati samo, če ima končni uporabnik izvoženega blaga sedež v namembni državi in se blago ne izvozi ponovno v drugo državo. Če ta pogoja nista izpolnjena, je treba pristojnim organom predložiti vlogo za posebno ali globalno dovoljenje.

3.2 Dodatni ukrepi v zvezi z blagom, navedenim na seznamu

Kar zadeva trenutni nadzor nad izvozom, ki se uporablja z namenom preprečevanja, da bi se blago, izvoženo iz EU, uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, je bilo predlagano, da bi bilo treba trenutne trgovinske omejitve dopolniti z omejitvami glede posredniških storitev, tehnične pomoči in tranzita. V zvezi s tem se pojavijo podobna vprašanja pri proučevanju, ali so takšne omejitve potrebne in sorazmerne za preprečevanje, da bi se blago iz Priloge IIIa uporabilo za izvršitev smrtne kazni na eni strani ali za preprečevanje, da bi se blago iz Priloge III uporabilo za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje na drugi. Zato se lahko izvede ena sama ocena, čeprav bi se namen in morebitne izjeme razlikovali, če bi se dodatne omejitve štete za potrebne in sorazmerne.

3.2.1 *Posredniške storitve v zvezi z blagom, navedenim v Prilogi II*

Kar zadeva opremo ali blago iz Priloge II, trenutne določbe (člena 3 in 4) že zajemajo zagotavljanje tehnične pomoči, opredelitvi uvoza in izvoza pa zagotavljata, da sta vstop in izstop tranzitne opreme ali blaga zajeta v prepovedi. Zagotavljanje posredniških storitev v zvezi s takšno opremo ali blagom ni prepovedano. Na podlagi opredelitve posredniških storitev iz Uredbe (ES) št. 428/2009, ki določa ureditev EU za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo, je posredovanje opreme ali blaga, ki ni v EU, mogoče prepovedati. Tako bi se dodala uporabna razsežnost trenutni prepovedi, ki zajema samo opremo ali blago v EU. Ker je edini možni način uporabe opreme ali blaga iz Priloge II prepovedan, je prepoved zagotavljanja posredniških storitev potrebna in sorazmerna za zaščito javne morale.

3.2.2 *Posredniške storitve v zvezi z blagom, navedenim v Prilogi III ali Prilogi IIIa, in tranzit takšnega blaga*

Izvoz opreme ali blaga iz Priloge III ali Priloge IIIa se nadzoruje. Takšno opremo ali blago je mogoče uporabiti na dovoljen ali nedovoljen način, kar je tudi značilnost blaga z dvojno rabo, katerega nadzor ureja Uredba (ES) št. 428/2009. V navedeni uredbi ni določen celovit nadzor niti za zagotavljanje posredniških storitev niti za vse tranzitno blago. Pristojni organi lahko v posebnem primeru obvestijo posrednika, da je ali bi lahko bilo to blago kot celota ali po delih namenjeno za uporabo v zvezi z razvojem, proizvodnjo, rokovanjem, upravljanjem, vzdrževanjem, skladiščenjem, odkrivanjem, identifikacijo ali širjenjem kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja ali drugih eksplozivnih jedrskih naprav ali z razvojem, proizvodnjo, vzdrževanjem ali skladiščenjem izstrelkov, sposobnih nositi takšno orožje. Z istim razlogom lahko prepovejo tranzit določenega blaga.

Medtem ko imajo prepovedi mučenja ali drugega okrutnega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja in kaznovanja ter smrtne kazni podlago v mednarodnem pravu, ustreznih trgovinskih omejitev ne ureja noben mednarodni standard. Po tem se Uredba (ES) št. 1236/2005 razlikuje od Uredbe (ES) št. 428/2009, ki uveljavlja več mednarodnih dogovorov o nadzoru nad izvozom. Ker se Uredba iz leta 2009 nanaša na mednarodno varnost, je pridobivanje obveščevalnih podatkov s strani držav članic in tretjih držav o kemičnem, biološkem ali jedrskem orožju in njihovih nosilnih sistemih dobro razvito. Kar pa zadeva opremo ali blago, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, takšno pridobivanje obveščevalnih podatkov verjetno ne obstaja in pristojni organi verjetno nimajo podatkov, ki jih potrebujejo za obvestilo izvoznika o predvideni končni uporabi navedene opreme ali blaga.

Kjer se uporabljajo trgovinske omejitve, te ne smejo presegati okvira sorazmernosti. Za to zahtevo se šteje, da ovira celovit nadzor nad tranzitom in zagotavljanjem posredniških storitev

v zvezi z opremo ali blagom iz Priloge III ali Priloge IIIa, saj je to opremo ali blago mogoče uporabiti na dovoljeni način, vendar bi se ju lahko uporabilo za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje ali za izvršitev smrtne kazni. Ker so takšna dejanja v nasprotju z javno moralo, posredniki iz EU ne smejo izkoriščati trgovine, ki ta dejanja spodbuja ali drugače olajšuje. Zato bi morala obstajati prepoved zagotavljanja povezanih posredniških storitev za katerega koli posrednika, ki se zaveda, da nadzorovana oprema ali blago, ki se bo dostavilo v tretjo državo in ki ni v EU, je ali bi lahko bilo namenjeno za takšno uporabo. Ta prepoved bi se uporabljala tudi, če bi v izjemnem primeru pristojni organi imeli dovolj podatkov, da obvestijo posrednika o predvideni končni uporabi navedene opreme ali blaga.

Tranzitno blago, ki zapusti carinsko območje EU v namembni kraj v tretji državi, je blago, ki je bilo odpremljeno iz druge tretje države. Prepoved izvoza takšnega blaga v tretjo državo za gospodarski subjekt, ki se zaveda, da blago je ali bi lahko bilo namenjeno za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, bi običajno veljala za gospodarski subjekt, ki nima sedeža v EU, in bi jo bilo treba zato izvajati v tretji državi. Ker informacije o končnem uporabniku gospodarskim subjektom, ki prevažajo tranzitno blago znotraj carinskega območja EU, običajno niso na voljo, se uvedba prepovedi za prevoznika ne šteje za sorazmerno. V skladu s tem prepoved na podlagi seznanjenosti gospodarskega subjekta s predvideno uporabo tranzitnega blaga iz Priloge III ali iz Priloge IIIa ne bi bila primerna.

3.2.3 Tehnična pomoč v zvezi z blagom, navedenim v Prilogi III ali Prilogi IIIa

Kar zadeva tehnično pomoč v zvezi z blagom iz Priloge III ali iz Priloge IIIa, trenutno ni nikakršnega nadzora nad zagotavljanjem takšne pomoči tretjim državam. Uredba (ES) št. 428/2009 ne vsebuje izrecne določbe o tehnični pomoči, vendar vključuje prenos tehnologije (na seznamu) in programske opreme v opredelitev izvoza. Čeprav ima „tehnična pomoč“ morda nekoliko širši pomen kot prenos tehnologije, za takšen prenos velja celovit nadzor. Uredba (ES) št. 428/2009 uveljavlja več mednarodnih dogovorov o nadzoru nad izvozom in je povezana z mednarodno varnostjo. Njen namen je preprečevanje širjenja kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja in njihovih nosilnih sistemov. Prenos tehnologije in programske opreme je torej pod nadzorom, in sicer z namenom preprečevanja državi, da bi razvila lastno zmogljivost proizvodnje blaga, ki je pod nadzorom EU in ga EU ne izvažata v to državo.

Namen Uredbe (ES) št. 1236/2005 je preprečiti dobavo nekaterim končnim uporabnikom, ki bi ustrezno opremo ali blago iz EU uporabili za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje ali za izvršitev smrtne kazni, in ne preprečiti tretjim državam pridobivanja tehnologije, povezane s takšno opremo ali blagom. Celovit nadzor nad zagotavljanjem tehnične pomoči, povezane z opremo ali blagom s seznama, se ne šteje za sorazmernega. Ker so smrtna kazen, mučenje in druge oblike okrutnega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja ali kaznovanja v nasprotju z javno moralo, izvajalci tehnične pomoči iz EU ne smejo izkoriščati trgovine, ki ta dejanja spodbuja ali drugače olajšuje. Zato bi morala obstajati prepoved zagotavljanja tehnične pomoči s strani vsakega, ki se zaveda, da nadzorovana oprema ali blago, s katerim je povezana zagotovljena tehnična pomoč tretji državi, je ali bi lahko bilo namenjeno za takšno uporabo. Ta prepoved bi se uporabljala tudi, če bi v izjemnem primeru pristojni organi imeli dovolj podatkov, da obvestijo izvajalca tehnične pomoči o predvideni končni uporabi blaga, s katerim je povezana takšna pomoč.

3.3 Opredelitev mučenja in drugega okrutnega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja ali kaznovanja

Opredelitev mučenja za namen Uredbe (ES) št. 1236/2005 je vzeta iz Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu okrutnemu, nečloveškemu ali poniževalnemu ravnanju ali kaznovanju iz leta 1984. Čeprav temelji na tem mednarodnem instrumentu, „drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje“ v Konvenciji Združenih narodov ni opredeljeno. Sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice kaže, da je treba opredelitev iz Uredbe (ES) št. 1236/2005 ponovno obravnavati. Kot je določeno v členu 52(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kolikor ta listina vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, sta vsebina in obseg teh pravic enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa navedena konvencija.

Opredelitev v Uredbi (ES) št. 1236/2005 trenutno zajema dejanja, ki povzročajo „hudo bolečino ali trpljenje“, medtem ko se opredelitev mučenja nanaša na „hudo bolečino ali trpljenje“. Namesto da temelji na različnih stopnjah bolečine ali trpljenja, bi morala razlika med temi vrstami dejanj upoštevati prisotnost ali odsotnost namere povzročanja bolečine ali trpljenja in uporabe bolečine ali trpljenja za namen, vključen v opredelitev mučenja. V sodbi z dne 13. decembra 2012 v zadevi Kaled El-Masri proti Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji (št. pritožbe 39630/09) je Evropsko sodišče za človekove pravice v zvezi s 3. členom Evropske konvencije o človekovih pravicah in glede na predhodno sodno prakso razsodilo:

„196. Da lahko grdo ravnanje spada v področje uporabe 3. člena, mora doseči minimalno stopnjo resnosti. Ocena te minimalne stopnje je odvisna od vseh okoliščin primera, kot so trajanje grdega ravnanja, njegove fizične in duševne posledice in v nekaterih primerih spol, starost in zdravstveno stanje žrtve ... Drugi dejavniki vključujejo namen grdega ravnanja, skupaj z namero ali motivacijo zanj ...

197. Za odločitev, ali je treba kakršno koli obliko grdega ravnanja opredeliti kot mučenje, mora sodišče upoštevati razliko iz 3. člena med tem pojmom in pojmom nečloveškega ali poniževalnega ravnanja. Zdi se, da je ta razlika vključena v Konvencijo z namenom omogočiti, da se posebna oznaka „mučenja“ pripiše samo namernemu nečloveškemu ravnanju, s katerim se povzroči zelo resno in kruto trpljenje ... Poleg resnosti grdega ravnanja je tu še element namena, kot je ugotovljeno v Konvenciji Organizacije združenih narodov proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, ki je začela veljati 26. junija 1987 in ki opredeljuje mučenje kot namerno prizadevanje hude bolečine ali trpljenja z namenom, med drugim, pridobivanja informacij, kaznovanja ali ustrahovanja (1. člen Konvencije Združenih narodov) ....“

Kar zadeva izključenost bolečine ali trpljenja, ki je posledica izključno zakonitih sankcij, iz obeh opredelitev, je potrebno pojasnilo. Medtem ko je odvzem prostosti načeloma zakonita kazen, Evropsko sodišče za človekove pravice meni, da mora ustrezna država zagotoviti, da so pogoji pridržanja skladni s spoštovanjem človekovega dostojanstva, da način in postopek izvedbe ukrepa pridržani osebi ne povzročata stisk ali težkih razmer, ki bi presegale neizogibno raven trpljenja, neločljivo povezano s pridržanjem, in da je, glede na praktične zahteve zapora, primerno poskrbljeno za njeno zdravje in dobro počutje. Sodna praksa kaže, da lahko kumulativni učinki pogojev pridržanja privedejo do kršitve 3. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah, zlasti v primerih prenatrpanosti celic in slabih higienskih razmer. V naslednjih sodbah Evropskega sodišča za človekove pravice je nekaj primerov takšnih kršitev:

15. julij 2002, V. Kalašnikov proti Rusiji (št. pritožbe 47095/99),
4. februar 2003, F. Van der Ven proti Nizozemski (št. pritožbe 50901/99),
11. marec 2004, P. Jorgov proti Bolgariji (št. pritožbe 40653/98),
8. julij 2004, I. Ilaşcu in drugi proti Moldaviji in Rusiji (št. pritožbe 48787/99),
20. november 2008, A. Işyar proti Bolgariji (št. pritožbe 391/03),
2. julij 2009, M. Kočetkov proti Estoniji (št. pritožbe 41653/05),
16. julij 2009, I. Sulejmanović proti Italiji (št. pritožbe 22635/03),
10. januar 2012, S. Ananjev in drugi proti Rusiji (št. pritožb 42525/07 in 60800/08),
22. maj 2012, T. Idalov proti Rusiji (št. pritožbe 5826/03).

3.4 Izvedbena ali prenesena pooblastila

Uredba (ES) št. 1236/2005 Evropski komisiji omogoča spreminjanje prilog. Razen pri Prilogi I Komisiji pomaga odbor predstavnikov držav članic. Uporablja se postopek pregleda iz Uredbe (EU) št. 182/2011 (v skladu s členom 13(1)(c) Uredbe).

Komisija je podala predloge o dodeljevanju prenesenih in izvedbenih pooblastil na področju skupne trgovinske politike (COM(2011) 82 in COM(2011) 349). Evropski parlament in Svet sta junija 2013 dosegla sporazum o nadaljnjih ukrepih v zvezi s temi predlogi Komisije; pričakuje se, da bosta proti koncu leta 2013 sprejela uredbo, ki bo med drugim spremenila Uredbo Sveta (ES) št. 1236/2005 z namenom določitve prenesenih pooblastil.

Kljub temu pa se vprašanje, ali bi se za spremembe določenih prilog k Uredbi Sveta (ES) št. 1236/2005 moral uporabiti nujni postopek, ni obravnavalo. Komisija meni, da je tak postopek primeren, če se spreminjata seznama prepovedanega in nadzorovanega blaga, zlasti če se na trgu pojavi nova oprema ali blago in je treba takoj izvesti ustrezeni ukrep, da se prepreči kopičenje zalog v obdobju dveh mesecev (s predpostavko, da se ne podaljša), ki jih imata na voljo Evropski parlament in Svet, da izrazita morebitna nasprotovanja ukrepu.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1236/2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 1236/2005² je bila odobrena leta 2005 in je začela veljati 30. julija 2006. Zaradi pozivov Evropskega parlamenta leta 2010 in navedb, da so se zdravila, izvožena iz Unije, uporabila za izvršitev smrtne kazni v tretji državi, sta se seznama prepovedanega in nadzorovanega blaga v prilogah II in III te uredbe spremenila z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1352/2011³. Komisija je ob pomoči skupine strokovnjakov pregledala potrebo po nadaljnjih spremembah Uredbe (ES) št. 1236/2005 in njenih prilog.
- (2) Listina Evropske unije o temeljnih pravicah je postala pravno zavezujoča z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009⁴. Opredelitev mučenja v Uredbi (ES) št. 1236/2005 je prevzeta iz Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu okrutnemu, nečloveškemu ali poniževalnemu ravnanju ali kaznovanju iz leta 1984 in je še naprej veljavna. Opredelitev „drugega okrutnega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja ali kaznovanja“, ki je ni v Konvenciji, bi bilo treba uskladiti s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice. Prav tako je primerno, da se pojasni pomen izraza „zakonita kazen“ v opredelitvah pojmov „mučenje“ in „drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje“ ob upoštevanju te sodne prakse in politike Unije glede smrtne kazni.
- (3) Členi 5, 6 in 7 Uredbe (ES) št. 1236/2005 določajo sistem izvoznih dovoljenj za preprečevanje uporabe ustreznega blaga za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje.

² Uredba Sveta (ES) št. 1236/2005 z dne 27. junija 2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, UL L 200, 30.7.2005, str. 1.

³ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1352/2011 z dne 20. decembra 2011 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1236/2005 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, UL L 338, 21.12.2011, str. 31.

⁴ UL C 303, 14.12.2007, str. 1.

- (4) Ti ukrepi ne bi smeli presegati sorazmernih ukrepov. Zato ne bi smeli preprečevati izvoza zdravil, ki se uporabljajo za zakonite terapevtske namene.
- (5) Glede na različne značilnosti izvrševanja smrtne kazni na eni strani ter mučenja in drugega okrutnega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja ali kaznovanja na drugi je primerno, da se določi poseben sistem izvoznih dovoljenj, da se prepreči uporaba določenega blaga za izvršitev smrtne kazni. Takšen sistem bi moral upoštevati dejstvo, da so številne države odpravile smrtno kazen za vsa kazniva dejanja in sprejele mednarodno zavezo glede tega vprašanja. Ker obstaja tveganje ponovnega izvoza v države, ki tega niso storile, bi bilo treba uvesti določene pogoje in zahteve za izdajo dovoljenj za izvoz v države, ki so odpravile smrtno kazen. Zato je primerno, da se splošno izvozno dovoljenje izda za izvoz v države, ki so odpravile smrtno kazen za vsa kazniva dejanja in to potrdile z mednarodno zavezo.
- (6) Če država ni odpravila smrtne kazni na ta način, bi morali pristojni organi pri proučevanju vloge za izvozno dovoljenje preveriti, ali obstaja tveganje, da bi končni uporabnik v namembni državi uporabil izvoženo blago za izvršitev takšne kazni. Uvesti bi bilo treba ustrezne pogoje in zahteve za nadzor prodaje ali prenosa tretjim osebam s strani končnega uporabnika. Če je več pošiljk med istim izvoznikom in končnim uporabnikom, bi morali imeti pristojni organi možnost, da status končnega uporabnika redno pregledujejo, npr. vsakih šest mesecev, namesto ob vsaki izdaji dovoljenja, ne da bi to posegalo v njihovo pravico, da razveljavijo, odložijo uporabo, spremenijo ali prekličejo izvozno dovoljenje v skladu s členom 9(4) Uredbe (ES) št. 1236/2005, če je to utemeljeno.
- (7) Da se omeji upravna obremenitev izvoznikov, bi morali pristojni organi imeti možnost, da izvozniku izdajo globalno dovoljenje za vse pošiljke zdravil od izvoznika do določenega končnega uporabnika v določenem obdobju, pri čemer se navede količina, ki ustreza običajni porabi blaga pri končnem uporabniku, če se to šteje za potrebno. Takšno dovoljenje bi bilo v skladu s členom 9(1) Uredbe (ES) št. 1236/2005 veljavno največ dvanajst mesecev in bi ga bilo možno podaljšati še za največ dvanajst mesecev.
- (8) Izdaja globalnega dovoljenja bi bila ustrezna tudi v primeru, ko proizvajalec izvaža zdravila, za katera velja Uredba (ES) št. 1236/2005, distributerju v državi, ki ni odpravila smrtne kazni, pod pogojem, da sta izvoznik in distributer sklenila pravno zavezujoč dogovor, v skladu s katerim mora distributer sprejeti ustrezen sklop ukrepov, ki zagotavlja, da se zdravila ne bodo uporabila za izvršitev smrtne kazni.
- (9) Za zdravila, ki jih ureja Uredba (ES) št. 1236/2005, lahko velja nadzor v skladu z mednarodnimi konvencijami o mamilih in psihotropnih snoveh, kot je Konvencija o psihotropnih snoveh iz leta 1971. Ker se takšen nadzor ne uporablja za preprečevanje uporabe ustreznih zdravil za izvršitev smrtne kazni, temveč za preprečevanje trgovine s prepovedanimi drogami, bi bilo treba poleg mednarodnega nadzora uporabiti tudi nadzor izvoza iz Uredbe (ES) št. 1236/2005. Vendar bi bilo treba države članice spodbuditi k uporabi enotnega postopka, da se uporabita oba nadzorna sistema.
- (10) Da se omeji upravna obremenitev izvoznikov, bi morali imeti pristojni organi možnost, da izvozniku izdajo globalno dovoljenje za nadzirano blago, da se prepreči uporaba ustreznega blaga za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje.

- (11) Nadzor izvoza v skladu z Uredbo (ES) št. 1236/2005 se ne bi smel uporabljati za blago, katerega izvoz se nadzira v skladu s Skupnim stališčem Sveta 2008/944/SZVP⁵, Uredbo Sveta (ES) št. 428/2009⁶ in Uredbo (EU) št. 258/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁷.
- (12) Posrednikom v Uniji je treba prepovedati zagotavljanje posredniških storitev v povezavi z blagom, katerega izvoz in uvoz sta prepovedana, saj je takšno blago praktično uporabno zgolj za izvrševanje smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje. Prepoved zagotavljanja takšnih storitev služi zaščititi javne morale.
- (13) Kjer se uporablja nadzor izvoza, bi bilo treba prepovedati zagotavljanje posredniških storitev in tehnične pomoči v zvezi s kakršnim koli blagom s seznamov, če se posrednik ali izvajalec tehnične pomoči zaveda, da je ali bi bilo lahko ustrezno blago namenjeno izvršitvi smrtne kazni, kadar se uporablja nadzor, da se prepreči uporaba za izvršitev takšne kazni ali mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, kadar je nadzor namenjen preprečitvi takšne uporabe. Gospodarski subjekt ima med drugim razloge za sum, da je ali bi bilo lahko blago namenjeno takšni nezakoniti uporabi v primeru, ko ga pristojni organ obvesti, da je ali bi bilo lahko blago namenjeno takšni nezakoniti uporabi.
- (14) Opredeliti bi bilo treba kratko prehodno obdobje, da se gospodarskim subjektom in organom pregona zagotovi nekaj časa za spremembe operativnih postopkov, ki so potrebne za usklajitev s temi prepovedmi in njihovo izvajanje.
- (15) Primerno je zahtevati, da si morajo carinski organi obvezno izmenjavati določene informacije z drugimi carinskimi organi in da morajo v primeru, ko odkrijejo prepovedan izvoz ali uvoz blaga ali izvoz blaga, za katerega ni bilo izdano potrebno dovoljenje, obvezno obvestiti ustrezne organe, da se kaznuje gospodarski subjekt, ki je storil kršitev.
- (16) Primerno je pojasniti, da bi morali obdelava in izmenjava informacij v delu, ki zadeva osebne podatke, izpolnjevati veljavna pravila za obdelavo in izmenjavo osebnih podatkov v skladu s pravili, določenimi v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES⁸ ter Uredbi (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁹.
- (17) Za sprejetje določb, potrebnih za izvajanje Uredbe (ES) št. 1236/2005, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v povezavi s spremembo prilog I, II, III, IIIa, IIIb, IV in V k navedeni uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija med pripravljalnim delom

⁵ Skupno stališče Sveta 2008/944/SZVP z dne 8. decembra 2008 ki opredeljuje skupna pravila glede nadzora izvoza vojaške tehnologije in opreme, UL L 335, 13.12.2008, str. 99.

⁶ Uredba Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo, UL L 134, 29.5.2009, str. 1.

⁷ Uredba (EU) št. 258/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o izvajanju člena 10 Protokola Združenih narodov o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (Protokol ZN o strelnem orožju), uvedbi izvoznih dovoljenj za strelno orožje, njegove sestavne dele in strelivo ter ukrepov glede njihovega uvoza in tranzita, UL L 94, 30.3.2012, str. 1.

⁸ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

opravi ustrezna posvetovanja, tudi na strokovni ravni. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti sočasno, pravočasno in ustrezno posredovanje ustreznih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.

- (18) Primerno je zagotoviti takojšnje izvajanje akta Komisije, če v primeru spremembe priloge II, III ali IIIa k Uredbi (ES) št. 1236/2005 obstajajo nujni razlogi za takšno spremembo.
- (19) Komisija ne nabavlja opreme za kazenski pregon, saj ni odgovorna za vzdrževanje javnega reda in miru, postopke v kazenskih zadevah ali izvrševanje sodnih odločb v kazenskih zadevah. Zato bi bilo treba vzpostaviti postopek, s katerim bi Komisija prejela informacije o opremi in proizvodih za kazenski pregon, ki niso navedeni na seznamih in so na trgu v Uniji, da bodo sezname prepovedanega in nadzorovanega blaga posodobljeni v skladu z novim razvojem. Komisija bi morala obvestiti pristojne organe držav članic o vseh ustrezno utemeljenih zahtevah za dodajanje blaga v Prilogo II, Prilogo III ali Prilogo IIIa, ki jih prejme od države članice, preden sprejme odločitev o spremembi ustrezne priloge –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba Sveta (ES) št. 1236/2005 se spremeni:

- (1) Člen 1 se nadomesti z:

„Člen 1

Predmet

Ta uredba določa pravila Unije, ki urejajo trgovino s tretjimi državami z blagom, ki bi ga bilo mogoče uporabiti za izvršitev smrtne kazni ali za mučenje ali drugo okrutno, poniževalno ali nečloveško ravnanje ali kaznovanje, ter urejajo tudi s takšnim blagom povezano zagotavljanje posredniških storitev in tehnične pomoči.“

- (2) Člen 2 se spremeni:

- (a) točki (a) in (b) se nadomestita z:

„(a) ‚mučenje‘ pomeni vsako dejanje, s katerim se osebi namerno povzroča huda telesna ali duševna bolečina ali trpljenje z namenom, da bi se od nje ali od tretje osebe dobilo informacijo ali priznanje ali da bi se to osebo kaznovalo za dejanje, ki ga je storila ta ali tretja oseba ali je osumljena, da ga je storila, ali da bi se to osebo ali tretjo osebo zastrašilo ali prisililo, ali iz katerega koli drugega razloga, ki temelji na diskriminaciji katere koli vrste, kadar to bolečino ali trpljenje povzroča ali spodbuja ali dopušča ali za to ve uradna oseba ali druga oseba, ki nastopa kot uradna oseba. Ta pojem pa ne zajema bolečine ali trpljenja, ki izhaja le iz zakonite kazni ali je neločljivo ali slučajno povezano z njo, vendar pa zajema bolečino ali trpljenje, ki ga povzročajo skupni učinki pomanjkljivosti pogojev pridržanja, kot so utesnjeni pogoji namestitve, pomanjkanje higiene ali zdravstvene oskrbe in pomoči, zavrnitev stikov z zunanjim svetom ali poslabšan režim pridržanja, ne glede na kakršen koli poseben ali dober namen povzročitve bolečine ali trpljenja, ki ga imajo osebe, odgovorne za zapor ali drugo mesto pridržanja, tudi če je fizični osebi svoboda odvzeta v skladu s zakonom. Smrtna kazen se v nobenem primeru ne šteje za zakonito kazen;

(b) ‚drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje‘ pomeni vsako dejanje, s katerim se osebi povzroča huda telesna ali duševna bolečina ali trpljenje, kadar to bolečino ali trpljenje povzroča ali spodbuja ali dopušča ali za to ve uradna oseba ali druga oseba, ki nastopa kot uradna oseba. Ta pojem pa ne zajema bolečine ali trpljenja, ki izhaja le iz zakonite kazni ali je neločljivo ali slučajno povezano z njo, vendar pa zajema bolečino ali trpljenje, ki ga povzročajo skupni učinki pomanjkljivosti pogojev pridržanja, kot so utesnjeni pogoji namestitve, pomanjkanje higiene ali zdravstvene oskrbe in pomoči, zavrnitev stikov z zunanjim svetom, ali poslabšan režim pridržanja, ne glede na kakršen koli poseben ali dober namen povzročitve bolečin ali trpljenja, ki ga imajo osebe, odgovorne za zapor ali drugo mesto pridržanja, tudi če je fizični osebi svoboda odvzeta v skladu s zakonom. Smrtna kazen se v nobenem primeru ne šteje za zakonito kazen;“

(b) točka (h) se nadomesti z:

„(h) ‚pristojni organ‘ pomeni organ ene od držav članic, naveden v Prilogi I, ki lahko v skladu s členom 8 odloča o vlogi za dovoljenje;“

(c) za točko (i) se dodajo naslednje točke:

„(j) ‚carinsko območje Unije‘ pomeni ozemlje v smislu člena 3 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92*;

(k) ‚posredniške storitve‘ pomenijo:

- (a) pogajanje v zvezi s posli ali urejanje poslov, ki zadevajo nakup, prodajo ali dobavo ustreznega blaga iz ene tretje države v drugo, ali
- (b) prodajo ali kupovanje ustreznega blaga, ki je v tretji državi, za prenos v drugo tretjo državo.

Za namene te uredbe so iz te opredelitve izključene pomožne storitve. Pomožne storitve so prevoz, finančne storitve, zavarovanje ali pozavarovanje ali splošno oglaševanje ali promocija;

(l) ‚posrednik‘ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo ali partnersko družbo s prebivališčem oziroma sedežem v državi članici Unije, ki opravlja dejavnosti iz točke (k) iz Unije na ozemlje tretje države;

(m) ‚izvajalec tehnične pomoči‘ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo ali partnersko družbo s prebivališčem oziroma sedežem v državi članici Unije, ki zagotavlja tehnično pomoč iz točke (f) iz Unije na ozemlje tretje države;

(n) ‚izvoznik‘ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo ali partnersko družbo, v imenu katere se izpolni izvozna deklaracija, to pomeni osebo, ki ima ob sprejetju deklaracije sklenjeno pogodbo s prejemnikom v zadevni tretji državi in ima potrebno pooblastilo za odločanje o pošiljanju blaga s carinskega območja Unije. Če ni bila sklenjena nobena izvozna pogodba ali če imetnik pogodbe ne deluje v svojem imenu, pomeni izvoznik osebo, ki ima potrebno pooblastilo za odločanje o pošiljanju izdelka s carinskega območja Unije. Če ima v skladu s pogodbo, ki je podlaga za izvoz, pravico razpolaganja z blagom oseba s sedežem zunaj Unije, se kot izvoznik upošteva pogodbeni stranka s sedežem v Uniji;

(o) ‚splošno izvozno dovoljenje Unije‘ pomeni izvozno dovoljenje za izvoz v določene namembne države, ki je na voljo vsem izvoznikom, ki spoštujejo njegove pogoje uporabe, kakor so navedeni v Prilogi IIb;

(p) ‚individualno izvozno dovoljenje‘ pomeni dovoljenje, izdano določenemu izvozniku za izvoz enemu končnemu uporabniku ali prejemniku v tretji državi, ki zajema eno ali več vrst blaga;

(q) ‚globalno izvozno dovoljenje‘ pomeni dovoljenje, izdano določenemu izvozniku za vrsto blaga, ki velja za izvoz enemu ali več natančno določenim končnim uporabnikom ali, če je izvoznik proizvajalec blaga iz Priloge IIIa, distributerju;

(r) ‚distributer‘ pomeni gospodarski subjekt, ki opravlja dejavnosti prodaje na debelo v povezavi z zdravili ali aktivnimi snovmi, kot so nabava zdravil ali aktivnih snovi od proizvajalcev, posedovanje, dobava ali izvoz takšnih izdelkov; dejavnosti prodaje na debelo ne zajemajo nabave s strani bolnišnice, lekarnarja ali zdravstvenega delavca, katere edini namen je dobava zdravil javnosti.

* Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, UL L 301, 19.10.1992, str. 1.“

- (3) Za členom 4 se vstavi naslednji člen:

„Člen 4a

Prepoved posredniških storitev

Posredniku se prepove zagotavljanje posredniških storitev v zvezi z blagom s seznama v Prilogi II ne glede na poreklo takšnega blaga kateri koli osebi, subjektu ali organu v tretji državi.“

- (4) V členu 5 se odstavek 1 nadomesti z:

„1. Za izvoz blaga s seznama v Prilogi III se ne glede na poreklo takšnega blaga zahteva dovoljenje. Dovoljenje se ne zahteva za blago, ki le prehaja skozi carinsko območje Unije, torej blago, za katerega ni potrebna nobena druga carinsko odobrena obravnava ali raba, razen zunanjega tranzitnega postopka v skladu s členom 91 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92, vključno s skladiščenjem neunijskega blaga v prosti coni nadzornega tipa I ali v prostem skladišču.

Priloga III vsebuje naslednje blago, ki bi se lahko uporabilo za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje:

- (a) blago, ki se v osnovi uporablja za kazenski pregon, in
- (b) blago, ki glede na svojo obliko in tehnične lastnosti pomeni resno tveganje za uporabo za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje.

Priloga III ne zajema:

- (a) strelnega orožja, za katerega velja Uredba (EU) št. 258/2012 Evropskega parlamenta in Sveta;
- (b) blaga z dvojno rabo, za katerega velja Uredba Sveta (ES) št. 428/2009, in
- (c) blaga, ki se nadzira v skladu s Skupnim stališčem Sveta 2008/944/SZVP.“

- (5) V členu 6 se odstavek 1 nadomesti z:

„1. Pristojni organi odločajo o vlogah za izvozna dovoljenja za blago s seznama v Prilogi IIIa od primera do primera, pri čemer upoštevajo vse relevantne dejavnike, zlasti tudi to, ali je katera druga država članica v preteklih treh letih zavrnila vlogo za

dovoljenje izvoza blaga z istimi bistvenimi značilnostmi, in dejavnike, povezane z nameravano končno uporabo in nevarnostjo preusmeritve.“

- (6) Za členom 7 se vstavi naslednji člen:

„Člen 7a

Prepoved določenih storitev

1. Posredniku se prepove zagotavljanje posredniških storitev v zvezi z blagom s seznama v Prilogi III ne glede na poreklo takšnega blaga kateri koli osebi, subjektu ali organu v tretji državi, če posrednik ve ali ima razloge za sum, da je ali je lahko kateri koli del pošiljke takšnega blaga namenjen uporabi za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje v državi, ki ni v carinskem območju Unije.
2. Izvajalcu tehnične pomoči se prepove zagotavljanje tehnične pomoči v zvezi z blagom s seznama v Prilogi III ne glede na poreklo takšnega blaga kateri koli osebi, subjektu ali organu v tretji državi, če izvajalec takšne pomoči ve ali ima razloge za sum, da je ali je lahko vse ustrezno blago ali njegov del namenjeno uporabi za mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje v državi, ki ni v carinskem območju Unije.“

- (7) Za členom 7a se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE IIIa

Blago, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni

Člen 7b

Zahteva o izvoznem dovoljenju

1. Za izvoz blaga s seznama v Prilogi IIIa se ne glede na poreklo takšnega blaga zahteva dovoljenje. Dovoljenje se ne zahteva za blago, ki le prehaja skozi carinsko območje Unije, torej blago, za katerega ni potrebna nobena druga carinsko odobrena obravnava ali raba, razen zunanjega tranzitnega postopka v skladu s členom 91 Uredbe Sveta (EGS) 2913/92, vključno s skladiščenjem neunijskega blaga v prosti coni nadzornega tipa I ali v prostem skladišču.

Priloga IIIa vsebuje blago, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni ter je bilo odobreno ali dejansko uporabljeno za izvršitev smrtne kazni v eni ali več tretjih državah, ki niso odpravile smrtne kazni. Ta priloga ne zajema:

- (a) strelnega orožja, za katerega velja Uredba (EU) št. 258/2012 Evropskega parlamenta in Sveta;
  - (b) blaga z dvojno rabo, za katerega velja Uredba Sveta (ES) št. 428/2009, in
  - (c) blaga, ki se nadzira v skladu s Skupnim stališčem Sveta 2008/944/SZVP.
2. Če se pri izvozu zdravil zahteva izvozno dovoljenje v skladu s to uredbo, za izvoz pa veljajo tudi zahteve za izvozno dovoljenje v skladu z mednarodno konvencijo o nadzoru mamil in psihotropnih snovi, kot je Konvencija o psihotropnih snoveh iz leta 1971, lahko države članice z enotnim postopkom izpolnijo obveznosti, ki jim jih nalagata ta uredba in ustrezna konvencija.

Člen 7c

Merila za izdajo izvoznih dovoljenj

1. Pristojni organi odločajo o vlogah za izvozna dovoljenja za blago s seznama v Prilogi IIIa od primera do primera, pri čemer upoštevajo vse relevantne dejavnike, zlasti tudi to, ali je katera druga država članica v preteklih treh letih zavrnila vlogo za dovoljenje izvoza blaga z istimi bistvenimi značilnostmi, in dejavnike, povezane z nameravano končno uporabo in nevarnostjo preusmeritve.
2. Pristojni organ dovoljenja ne izda, če obstaja utemeljen sum, da bi bilo blago s seznama iz Priloge IIIa lahko uporabljeno za izvršitev smrtne kazni v tretji državi.
3. Za preverjanje nameravane končne uporabe in nevarnosti preusmeritve se uporabljajo naslednje smernice:
  - 3.1. Če proizvajalec zdravila, ki vsebuje katero koli aktivno snov s seznama iz Priloge IIIa, zahteva dovoljenje za izvoz takšnega izdelka distributerju v tretji državi, pristojni organ oceni sklenjene pogodbenne dogovore med izvoznikom in distributerjem ter ukrepe, ki sta jih sprejela za to, da se zdravila ne bodo uporabila za izvršitev smrtne kazni.
  - 3.2. Če se zahteva dovoljenje za izvoz blaga s seznama iz Priloge IIIa končnemu uporabniku v tretji državi, pristojni organ oceni nevarnost preusmeritve, pri čemer upošteva veljavne pogodbenne dogovore in izjavo o končni uporabi, ki jo je podpisal končni uporabnik, če je takšna izjava predložena. Če izjava o končni uporabi ni predložena, mora izvoznik dokazati, kdo bo končni uporabnik in kako se bo blago uporabilo. Če izvoznik ne predloži dovolj informacij za oceno nevarnosti preusmeritve, se šteje, da ima pristojni organ utemeljene razloge za sum, da bi bilo blago lahko uporabljeno za izvršitev smrtne kazni.

Člen 7d

Prepoved določenih storitev

1. Posredniku se prepove zagotavljanje posredniških storitev v zvezi z blagom s seznama v Prilogi IIIa ne glede na poreklo takšnega blaga kateri koli osebi, subjektu ali organu v tretji državi, če posrednik ve ali ima razloge za sum, da je ali je lahko kateri koli del pošiljke takšnega blaga namenjen uporabi za izvršitev smrtne kazni v državi, ki ni v carinskem območju Unije.
  2. Izvajalcu tehnične pomoči se prepove zagotavljanje tehnične pomoči v zvezi z blagom s seznama v Prilogi IIIa ne glede na poreklo takšnega blaga kateri koli osebi, subjektu ali organu v tretji državi, če izvajalec tehnične pomoči ve ali ima razloge za sum, da je ali je lahko vse ustrezno blago ali njegov del namenjeno uporabi za izvršitev smrtne kazni v državi, ki ni v carinskem območju Unije.“
- (8) Člen 8 se nadomesti z:

„Člen 8

Vrste dovoljenj in izdajatelji

1. Ta uredba določa splošno izvozno dovoljenje Unije za izvoz, naveden v Prilogi IIIb. Pristojni organ države članice, v kateri ima izvoznik svoj sedež, lahko izvozniku prepove uporabo tega dovoljenja, če obstaja utemeljen sum glede izvoznikove

zmožnosti za spoštovanje pogojev tega dovoljenja ali določb zakonodaje o nadzoru izvoza.

Pristojni organi držav članic si izmenjujejo informacije o vseh izvoznikih, ki jim je bila odvzeta pravica do uporabe splošnega izvoznega dovoljenja Unije, razen če presodijo, da določen izvoznik ne bo poskušal izvoziti blaga s seznama iz Priloge IIIa prek druge države članice. Zato se uporablja varen in šifriran sistem za izmenjavo informacij.

2. Dovoljenje za izvoz, razen izvoza iz odstavka 1, za katerega se v skladu s to uredbo zahteva dovoljenje, izda na seznamu iz Priloge I navedeni pristojni organ države članice, v kateri ima izvoznik svoj sedež. Takšno dovoljenje je lahko individualno ali globalno dovoljenje, če zadeva blago s seznama iz Priloge III ali Priloge IIIa. Za blago s seznama iz Priloge II je potrebno individualno dovoljenje.
3. Dovoljenje za uvoz, za katerega se v skladu s to uredbo zahteva dovoljenje, izda na seznamu iz Priloge I navedeni pristojni organ države članice, v kateri ima muzej svoj sedež. Za blago s seznama iz Priloge II je potrebno individualno dovoljenje.
4. Dovoljenje za zagotavljanje tehnične pomoči v zvezi z blagom s seznama v Prilogi II izda:
  - (a) na seznamu iz Priloge I navedeni pristojni organ države članice, v kateri ima izvajalec storitve svoj sedež, če se bo pomoč zagotavljala muzeju v tretji državi, ali
  - (b) na seznamu iz Priloge I navedeni pristojni organ države članice, v kateri ima muzej svoj sedež, če se bo pomoč zagotavljala muzeju v Uniji.
5. Vlagatelji predložijo pristojnim organom vse ustrezne informacije, potrebne pri njihovih vlogah za pridobitev individualnega ali globalnega izvoznega dovoljenja ali individualnega uvoznega dovoljenja, tako da imajo pristojni organi popolne informacije, zlasti o končnem uporabniku, namembni državi in končni uporabi blaga. Za dovoljenje se po potrebi lahko zahteva izjava o končni uporabi.
6. Z odstopanjem od odstavka 5 mora proizvajalec, ki bo izvažal zdravila distributerju, predložiti informacije o sklenjenih dogovorih in ukrepih, sprejetih za preprečevanje uporabe teh izdelkov za izvršitev smrtne kazni, o namembni državi ter informacije o končni uporabi in končnih uporabnikih blaga, če so na voljo.
7. Države članice vloge za individualna ali globalna dovoljenja obravnavajo v roku, ki se določi z nacionalnim pravom ali prakso.“
- (9) V členu 11 se doda naslednji odstavek:

„5 Vsa uradna obvestila, potrebna v skladu s tem členom, se posredujejo prek varnega in šifriranega sistema za izmenjavo informacij.“
- (10) Za členom 11 se vstavi naslednji člen:

„Člen 11a

Izmenjava informacij med carinskimi organi

1. Za namene obvladovanja tveganja na carinskem področju si carinski organi izmenjujejo ustrezne informacije v skladu s členom 4g Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93*.

2. Carinski organi obvestijo pristojne organe ustrezne države članice v primeru izvoza ali uvoza blaga, ki je prepovedan v skladu s členom 3 ali 4. Carinski organi obvestijo takšne pristojne organe tudi v primeru izvoza brez dovoljenja, kot je naveden v členu 5 ali 7b.

* Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, UL L 253, 11.10.1993, str. 1.“

(11) Člen 12 se nadomesti z:

„Člen 12

Spremembe prilog

Komisija ima v skladu s členom 15a pooblastila za sprejetje delegiranih aktov za spremembe prilog I, II, III, IIIa, IIIb, IV in V. Podatki v Prilogi I v zvezi s pristojnimi organi držav članic se spremenijo na podlagi informacij, ki jih posredujejo države članice.

Kadar v primeru sprememb prilog II, III ali IIIa tako zahtevajo razlogi nujnosti, se postopek iz člena 15b uporabi za delegirane akte, sprejete v skladu s tem členom.“

(12) Za členom 12 se vstavi naslednji člen:

„Člen 12a

Zahteve za dodajanje blaga na enega od seznamov blaga

1. Vsaka država članica lahko na Komisijo naslovi ustrezno utemeljeno zahtevo, da se blago, ki je zasnovano ali se trži za kazenski pregon, doda v Prilogo II, Prilogo III ali Prilogo IIIa. Takšna zahteva vključuje
  - (a) informacije o obliki in lastnostih blaga;
  - (b) informacije o vseh namenih, za katere je mogoče uporabiti to blago, in
  - (c) informacije o mednarodnih ali domačih predpisih, ki bi bili kršeni, če bi se blago uporabilo za kazenski pregon.
2. Komisija lahko v treh mesecih zahteva, da država članica, ki je poslala zahtevo, predloži dopolnilne informacije, če meni, da zahteva ne obravnava ene ali več ustreznih točk ali da so potrebne dodatne informacije o eni ali več ustreznih točkah. Komisija sporoči, o katerih točkah je treba predložiti dopolnilne informacije.
3. Če Komisija meni, da ni treba zahtevati dopolnilnih informacij, ali, kjer je primerno, prejme dopolnilne informacije, ki jih je zahtevala, v šestih mesecih začne postopek za sprejetje zahtevane spremembe ali obvesti državo članico, ki je poslala zahtevo, o razlogih za to, da tega ne stori.“

(13) Za členom 13 se vstavi naslednji člen:

„Člen 13a

Obdelava osebnih podatkov

Osebni podatki se obdelujejo in izmenjujejo v skladu s pravili, določenimi v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES* ter Uredbi (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta**.

* Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

** Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 8, 12.1.2001, str. 1.“

(14) Člen 15 se črta.

(15) Za členom 15 se vstavi naslednja člena:

„Člen 15a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz člena 12 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od .... Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče pooblastilo iz člena 12. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila, navedenega v zadevnem sklepu. Sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. To ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 12, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet uradno obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za dva meseca.

Člen 15b

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.
  2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 15a(5). Komisija v tem primeru akt nemudoma razveljavi, potem ko jo Evropski parlament ali Svet uradno obvesti o svoji odločitvi, da mu nasprotuje.“
- (15) Priloge se spremenijo, kot sledi:

- (a) v Prilogi III se črta oddelek 4;
- (b) doda se nova Priloga IIIa, katere besedilo je določeno v Prilogi I k tej uredbi;
- (c) doda se nova Priloga IIIb, katere besedilo je določeno v Prilogi II k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točka 6 člena 1 in točka 7 člena 1 v delu, ki vstavlja člen 7d, se uporabljata od 1. januarja 2015.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik